

[Aksel Larsen.]

hold bliver konflikt, kommer det ærede medlem hr. Axel Kristensen og siger: så forlanger vi, at loven ikke skal gælde, sådan som den er udformet her i tinget.

Det ærede medlem hr. Erik Eriksen var bitter over, at man ved at vedtage regeringspartierne forslag til dagsorden forhindrer, at oppositionens forslag kommer i udvalg. Ja, det kunne i og for sig være fristende at støtte et forslag om en udvalgsbehandling. Den ville tage meget lang tid, for så måtte man fornuftigvis sætte sig grundigt ind i sagerne. Jeg er ved at tro på, at det ville tage længere tid end at føre de forhandlinger, der kan skaffe de nødvendige forbedringer, så at et nyt mæglingsforslag kan vedtages. Det er jo rigtigt, hvad det ærede medlem hr. Hans Rasmussen siger, at et mæglingsforslag kan udsendes til ny afstemning. Men jeg vil absolut tilråde, at man ikke sender det nu foreliggende mæglingsforslag ud til ny afstemning, men sørger for først at skaffe nogle forbedringer i det. Det er ganske klart, at hvis regeringspartierne gav sig til at love, at de inden for den og den frist ville lade folketinget gribe ind, ville man fuldkommen ødelægge mulighederne for at få de nødvendige forbedringer. Jeg opfordrer derfor regeringspartierne til at gøre det modsatte, nemlig sige: der er ingen chance for, at vi rykker ud som retningskorps — så tror jeg nok at Arbejdsgiverforeningens stormægtige bliver til at tale med.

(Kort bemærkning).

Iver Poulsen: Det irriterer åbenbart det ærede medlem hr. Hans Rasmussen, at jeg benytter mig af nøjagtig den samme ret, som alle andre her i tinget har til at citere fra et dagblad. Det ærede medlem var irriteret over mine avisudklip; det var nu kun et enkelt citat, jeg fremdrog, og jeg fik ikke svar fra det ærede medlem. Det var spørgsmålet om Danfoss. Jeg spurgte, om det ærede medlem kunne fortælle noget om, hvordan forholdene var dér, men vi fik kun at vide, at det ærede medlem gennem en telefonopringning havde sagt til arbejderne, at hvis der efter deres opfattelse var noget forkert ved afstemningen, så

skulle de anmelde det til forbundet. Men her er det, jeg gerne vil spørge: hvad med samfundet? Det er meget godt, at arbejderne kan henvende sig til deres fagforbund, men når vi ved, hvor overordentlig stor betydning en sådan urafstemning har for hele samfundet, erhvervslivet, økonomien o. s. v., så kunne det være interessant at få at vide, hvordan samfundet skal sikre sig mod eventuelle uregelmæssigheder.

(Kort bemærkning).

Axel Kristensen: Jeg er ked af, at jeg skal spille tingets tid med at gentage, hvad jeg sagde, da jeg første gang talte. Forudsætningen for opdelingen af afstemningen på 8 områder var naturligvis, at strejkerne fik lov til at løbe hver for sig. Når man nu ved at udvide strejken til industrielle reparationsværksteder gør det til en generel konflikt, er denne forudsætning for opdeling ikke mere til stede. Derfor er det rimeligt, at man lægger tallene sammen.

Niels Ravn: Det er den højtærede trafikministers udtalelser, der kalder mig frem. Den højtærede minister sagde, at den skrivelse til statsbanerne, som mit partis ærede formand omtalte, ikke foreligger, i hvert fald ikke som bekendt for generaldirektør Skov. Jeg er vidende om, at den ligger ude på landets stationer, på stationsforstandernes borde, udsendt af henholdsvis første og andet distrikt. Hvis den højtærede minister tvivler, kan han jo henvende sig på stationerne for at få det bekræftet.

Ministeren for offentlige arbejder (*Lindberg*): Jeg kan selvfølgelig ikke bestride det ærede medlem hr. Niels Ravns oplysninger. Jeg kan kun gentage, hvad jeg sagde før, at for mig var det, da det ærede medlem hr. Poul Sørensen rejste dette spørgsmål, første gang, jeg hørte om det, og jeg har telefonisk spurgt generaldirektør Skov, om en sådan ordre var udsendt. Dertil svarede han nej. Videre kan vi vist ikke komme i dag, men jeg skal selvfølgelig på foranledning af den sidste oplysning undersøge sagen yderligere.